

[Povlsen.]

Rolle. Det er jo saadan, at der synes at være ubegrænsede Mængder, særlig af Torsk, ved Grønlands Kyst. Det staar sikkert i Forbindelse med den øgede Temperatur i Havet der. Det er derfor ikke saa underligt, at en Mængde Fiskere drages af denne Fiskerigdom op til Grønland. I Fiskesæsonen forrige Sommer var der, som det er oplyst, 35 færøske Fiskefartøjer deroppe, og Resultatet af deres Fangst var overordentlig godt.

Det forlyder nu, det blev ogsaa sagt af den ærede Repræsentant for Færøerne, at der i Sommer sandsynligvis vil gaa omkring 100 Fiskekuttere derop. Desuden kan man vente, at mange fremmede Fiskere vil komme til Grønland for at fiske udenfor Søterritoriet. Men vil det dog ikke være rimeligt, at danske Statsborgere, færøske og danske Fiskere, fik en Fortrinsret til at fiske paa Søterritoriet. Jeg synes, det er saa selvindlysende, at det bør være saaledes.

Det vil ikke blive til Skade for Grønlænderne, idet, som sagt, Fiskerigdommen er saa stor, at der er nok baade for Grønlændere, Danske og Færinger. Der er derom slet ingen Tvivl. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at det vil være til Gavn for Grønlænderne, idet de ved Samkvem med de fremmede Fiskere kunde lære et og andet.

Den højtærede Minister udtalte ved Forelæggelsen, at han i Sommer agtede at rejse til Grønland. Det kan jeg kun prise den højtærede Minister for. Den, der skal styre de grønlandske Sager, bør ogsaa kende Forholdene af Selvsyn. Jeg haaber, at denne Rejse maa bibringe den højtærede Minister et rigere og videre Syn ikke blot paa de Spørgsmaal, vi behandler her, men i det hele taget paa de grønlandske Forhold, et friere og videre Syn end det, den grønlandske Styrelse til Dato har været i Besiddelse af. Jeg tror, at efterhaanden som det gaar saadan, at Grønland kommer til at ligge paa alfar Vej, er det ogsaa absolut nødvendigt, at Udviklingen deroppe bliver ledet med større Udsyn end hidtil.

Og jeg vil tilføje, at jeg kunde ønske, at ikke blot den højtærede Minister rejste til Grønland i Sommer, men ogsaa, at en Kreds af Rigsdagsmænd rejste derop. Nu er det 7 Aar siden, der var en Repræsentation af danske Rigsdagsmænd i Grønland. Og jeg mener, at det, hvert syvende Aar at sende en Delegation derop, kan ikke være for ofte.

Den højtærede Minister udtalte, at han agtede at nedsætte en Kommission til Overvejelse af det Spørgsmaal, her er Tale om, og jeg tror, det er den rigtige Vej. Jeg haaber, det maa lykkes for den højtærede Minister at finde de rette Folk til at træde ind i denne Kommission. Og jeg udtaler min uforbeholdne Glæde over, at den højtærede Minister sagde, at han ogsaa vilde sætte Grønlændere ind i den. Jeg haaber i det hele taget, at der i den maa komme Repræsentanter for alle de interesserede Parter.

Maa jeg blot endnu i Forbindelse med Fiskeriet sige et Par Ord om Hvalfangsten, som den Kommission, der tænkes nedsat, maaske ogsaa kunde komme til at udtale sig om. Jeg ved, at det færøske Hvalfangerselskab har ønsket at faa Tilladelse til at gaa ind med et flydende Trankogeri i Fjordene for at ligge der og koge Tran af; da det er meget vanskeligt at ligge ude og gøre dette. De har tillige ønsket at faa Adgang til at tage fersk Vand i Land, da det at skulle foretage Afkogning ved Saltvand, hvorfra Saltet først fjernes, i høj Grad fordyrer Driften.

Man skulde synes, at saadanne Ønsker var saa rimelige og naturlige, og man forbavses over, at de bestaaende Forhold forbyder Ministeren at imødekomme dem. Jeg mener, at her er ogsaa et Omraade, hvor der bør foretages Ændringer.

I Forbindelse med disse Bemærkninger om Hvalfangsten vil jeg gerne sige, at jeg tror ogsaa, det vilde være af den allerstørste Betydning, om man kunde faa Fangsten af de store Søpattedyr deroppe ind under lovbundne Regler, saaledes at der indførtes en vis Fredningstid for disse Dyr. Det er virkelig saadan, at der er en truende Fare for, at de kan blive ganske udryddet, og det vilde efter min og vistnok efter alles Mening, der kender noget til arktiske Forhold, være skæbnesvangert for Beboerne af de arktiske Egne. Den samme Fare, som truer de arktiske Søpattedyr, truer ogsaa Moskusoksen, dette sjældne, smukke Dyr, som dog nødig skulde blive fuldstændig udryddet.

Jeg er ganske klar over, at Forhandlingerne om Fredningsbestemmelser, der maatte kunne indføres i saa Henseende, skal føres paa international Grund; det maa være gennem internationale Forhandlinger, der kan indføres Fredningsbestemmelser. Men jeg tror, det er et overordentlig vigtigt Spørgsmaal, og jeg vilde ønske, at den højtærede Minister for Grønland maatte have Lykke til at faa saadanne